

მკვდრის აღმგება

მათ დაცვა არ სჭირდებათ. მე
მათ დაცვა არ სჭირდებათ.

ვიცავ იმ ადამიანებს, რომლებიც
ამ ლირებულებებს ატარებენ.

სან მარტინ საუბრიდან

13 of 16

შეერალი ხორცე ადამ კასავეედა
ერთ-ერთ თავის მოთხრობაში აღ-
ნერს შემთხვევას, როდესაც, პერ-
სონაჟის გამოლვიდებისას, უცაპე-
დად წამისროლილი ბეგერების ერ-
თობა საშინელი ძალების გამომხ-
მობი შელოცვა აღმოჩნდება. ეს ძა-
ლები უხსოვარი დროის წინ იყვნენ
ძლიერი ჯადოქრის მიერ გადასრო-
ლილნი სხვა სამყაროში და არც კი
ოცნებობდნენ ჩვენს სამყაროში
დაბრუნებაზე, რადგან არამც თუ
ენა, რომელზეც მათი გამოხმობის
შელოცვა უნდა წარმოთქმულიყო,
ბეგერების გამოთქმის იმდროინდე-
ლი წესიც კი უკვალიოდ გაქრა. გა-
მოხმობილმა ძალებმა დამანგრე-
ველი მოქმედება დაიწყეს. მათი
გაგდება და განადგურება მხოლოდ
გაძევების შელოცვით შეიძლებო-
და. მას შემდეგ, რაც ბოროტებას-
თან მეტროლებმა გაიგეს შესაძ-
ლებელი ხსნის შესახებ, ჯერ ნელ-
ნელა, შემდეგ კი თანდათან უფრო
აქტიურად დაიწყო ჯგუფების შექ-
მნა, რომლებიც დაკავებულნი იყვ-
ნენ უაზრო ბეგერათა შეთანხმების
მოგონებით და მათი სხვადასხვა
პოზაში თქმით. შეიქმნა უამრავი
თეორია. თანდათან ეს ჯგუფები
რელიგიურ ერთობებად ჩამოყა-
ლიბდა, მათი საქმიანობა კი რიტუ-
ალად იქცა. თანდათან ამ რიტუა-
ლის მიზანი მხოლოდ წინამდლოლე-
ბის და აბატების თავებში დარჩა,
სამაგიეროდ იმ კონფესიებისა და
რელიგიების რაოდენობა, რომელ-
საც საწინააღმდეგო შელოცვის ძი-
ება ედო საფუძვლად, უზომოდ გა-

დავყოთ: **პირველი:** ლევაბ რამიძ-
ვილმა გურამ შარაძეს „რუსთავი
2“-ის ეთერში კითხვა დაუსვა: საბ-
ჭოთა კავშირის დროს თქვენი ხში-
რი სიარული საზღვარგარეთ უშიშ-
რობასთან მჭიდრო კავშირით ხომ
არ აიხსნება? გურამ შარაძე
დღემდე ცდილობს ამ კითხვას შე-
ურაცხყოფილობის, ეროვნულობის
და სახელმწიფოებრიობის არგუ-
მენტებით უპასუხოს. რა თქმა უნ-
და, ეს პასუხი არ არის, და გურამ
შარაძის პოლიტიკური კარიერა
უკვე დამოკიდებულია იმაზე, თუ
რამდენად სწრაფად და გარკვევით
მოახერხებს ამ კითხვაზე პასუხს.
თუმცა, როგორც ჩანს, ვერ მოა-
ხერხებს. გურამ შარაძე აქტიური
პოლიტიკოსია და მისი პრაგმატუ-
ლი გათვლები დაკავშირებულია
დემოკრატიული გარდაქმნების,
ადამიანის ძირითადი უფლებების
და თავისუფლებების წინააღმდეგ
ბრძოლასთან. მსოფლიო მასშტა-
ბით ეს წაგებული ბრძოლაა, მაგ-
რამ დღევანდელ საქართველოში
ზოგიერთ პოლიტიკოსს ჰყონია,
რომ დემოკრატიზაციის წინააღმ-
დეგ ამ ბრძოლას მათი სიცოცხლის
განმავლობაში მაინც აქვს პერს-
პეტივა.

მეორე: ზურაბ ჭავჭავაძეის, ისევე, როგორც ნინო დელლა პრეცოს კასავედას მოთხრობიდან, პრესკონფერენციაზე წამოსცდა, ჯანსულ ჩარკვიანი და კიდევ ერთი-ორი, ნაძირალაპა.. შესაბამისად, რეაქციამაც არ დააყოვნა.

Digitized by srujanika@gmail.com

ପାଇଁ କାହିଁକିମୁଣ୍ଡଳ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ, ଯାତ୍ରା
ଗାୟକାରଙ୍ଗା, ରନ୍ଧ ନାଦିରାଲ୍ଲା ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ,
ଅଲ୍ପାତ, ଆସେଇ ଗାୟକାରଙ୍ଗାତ ଫାନାର-
ଖେଣ୍ଟସାତ, ରନ୍ଧମଲ୍ଲେଖିତ କୁଠାଦୀରାଶ-
ଗୋଲମ୍ବ ମନୋକ୍ଷେଣିା. ରାତ୍ର ଶେମତ
ତଥମୁଣ୍ଡିଫଳ ଗାମମଦିନାର୍ଜ ଶର୍ମାଲୀ-
ଅଫ ଗାସାଗ୍ରବିଦୀ. ଏହି ପ୍ରମାଣିତ
ଶାନ୍ତିକୁ ଗାହିନୀକୁ ସିକ୍ଷାରାଜ୍ୟରେ.

ისევე, როგორც 1998 წელს, არის
ნერილი-გაფრთხილება და, ამავე
დროს, ნერილი-თხოვნა.

კარაა განდევნილი ძალების სურ-
ვილი, გამოვიდნენ სხვა სამყარო-
დან, საბჭოთა კავშირიდან, რომე-
ლიც მართალია, ძალიან კი გვენი-
ნააღმდეგება, მაგრამ ნელ-ნელა
უჩინარდება XX საუკუნის ისტორი-
ულ ბურუსში. იმ სამყაროს მხო-
ლოდ მოფარფატე ნაგლეჯებილაა
დარჩენილი, ნაწილობრივ პარლა-
მენტის და კანცელარიის სახით,
ხოლო ძირითადად, ამ ნაგლეჯების
მხარდაჭერი მასმედიის ფორმით.

თხოვნა იმიტომ, რომ ნებისმიე-
რი პასუხი და ჭიაბერაშვილის ნა-
მონაცემების გინდ გამოსწორების.

ოთხაცდეთი გინდ გამოსარიცხვის, გინდ გალრმავების ცდა კიდევ უფრო გააძლიერებს და გააცოცხლებს მკვდრების იმ კოშკორტას, იმედიანი მოლოდინით რომ გვიყურებს. თხოვნა შემდეგში მდგომარეობს: ვაკონტროლოთ საკუთარი სიტყვები. წამოცდენები სახიფათოა.

კი არ გვეცის უკანასკნელი მომავალი რომ არ დამატდობა ბოლოს ქართულ მითისაც გამოვიყენებს: ამირანის ზღაპრის ერთ-ერთ ეპიზოდში, დევი (თუ ურჩხული) ეხვენება ამირანს - ბოლო თავიც მომატერიო. ამირანმა იცის, რომ ბოლო თავის მოქრის შემდეგ მცერს ახალი თავები ამოუვა და ახალი ძალებით დაიწყებს ბრძოლას. ამირან არ აჭრის თავს, ანუ, ყურადღებას არ აქცევს ნახევრად მკვდარი დევის ბლუკუნს.

თობა შევარდნაძესთან მკაფიოდ
განსხვავდება შევარდნაძე-აბაში-
ლიძერი - ედუარდ შევარდნაძე და
მას უკვე ჰყავს ორი პოლიტიკური
წინ - სააკაშვილი მიიღებს რეალურ
რე - ანუ გადამწყვეტი ბრძოლის
წინ - სააკაშვილი მიიღებს რეალურ
მწიფო კანცელარია". მართლაც, ის
ფაქტი, რომ გამგებლის დანიშვნი-
მთავრობას; გაუკონტროლე
მთავრობა თავისი დაუწერელ

ନିତିକୁର ସାହେବଙ୍କରିମି ମିମଦ୍ରି

თან იეტ-იაკლებ პოლიტიკურ სტა-
ბილურიბას განაპირობებდა ის
ფაქტი, რომ პრეზიდენტი ახერხებ-
და და აბალანსება ძალებს ეღმოკ-
რატებსა და კლებტოკრატებს შო-
რის, პატიოსნებაში ეჭვმიტანილებ-
სა და კორუფციაში ეჭვმიტანილებს
შორის, რეფორმატორებსა და დე-
ფორმატორებს შორის, პარლამენ-
ტისა და კანცელარიას შორის, ზოგა-
დად, საკანონმდებლო ხელისუფ-
ლებასა და აღმასრულებელ ხელი-
სუფლებას შორის. იმის შემდეგ,
რაც რეფორმატორ-დემოკრატია
ერთიანმა შემადგენლობამ ძალა-
უფლებისთვის ბრძოლა წააგონ და
ედუარდ შევარდნაძეს გაემიჯნა,
ძალთა ბალანსი ხელისუფლებაში
ძირიფესვიანად დაირღვა. პოლიტი-
კური სპექტრი გაიხლიჩა და ხელი-
სუფლების ენერგიული წახევარი
ოპოზიციაში გადავიდა. შესაბამი-
სად, პრეზიდენტს ისეთი ძლიერი
და შეურიგებელი ოპოზიცია არა-
სოთავს ჰქონდა რომელიც თოვს
ნებში) და ხან აძლიერებდა (რო-
გორც 2000 წლის საპრეზიდენტო
არჩევნებში). რამდენადაც შესაძ-
ლებელი იყო და არის შევარდნაძი-
სა და აბაშიძის თანაარსებობა ხე-
ლისუფლებასა და პოლიტიკაში, იმ-
დენადვე გამორიცხულია სააკაშვი-
ლისა და უვანისა დაბრუნება მა-
ლალ სახელისუფლო პოსტებზე შე-
ვარდნაძის პრეზიდენტობის პერი-
ოდში. ამიტომ, როდესაც საუბარია
მიმდინარე ზაფხულს ვითარების
დაძაბვის ტენდენციაზე, მთავარ
ფაქტორად ხელისუფლებასთან
სამკუდრო-სასიცოცხლოდ დაპი-
რისპირებული და ძლიერი პოზი-
ციის ჩამოყალიბება უნდა მივიჩი-
ოთ. ეს სრულიად ახალი პოლიტი-
კური რეალობაა ბოლო ათი წლის
განმავლობაში.

■ ■ ■

თავის მხრივ, ვითარებას ძაბავს
ის პორცესიც, რომელიც შიდა სა-
ხელისუფლო ინტერიერში ვითარ-
ომელიც რეალურად შეიძლება
გაძლიერდეს, მას გადაულახავ
დაბრკოლებად ელობება ორიდან
ერთ-ერთი ლიდერის სასიცოცხლო
პოლიტიკური ინტერესი. ასლან
აბაშიძე არ დაუშვებს, პირველ ცენ-
ტრში გაძლიერდეს ფიგურა, რომე-
ლიც მისთვის „თავისიანი“ არ იქნე-
ბა. მეორე მხრივ, თუ ეს ფიგურა
„თავისიანი“ გახდება ასლან აბაში-
ძისთვის, მათი ტანდემი სახიფათო
და მიუღებელი აღმოჩნდება ედუ-
არდ შევარდნაძისთვის. ამიტომ,
ვიდრე პოლიტიკური სივრცე ორ
ცენტრად არის გაყიდვილი, მესამე
ფიგურის გაძლიერება გამორიცხუ-
ლია. ამ რეალობის ძალა საკუთარ
თავზე გამოსცადა ზურაბ უვანიამ.
იმავე სცენარით არის განწირული
ავთანდილ ჯორბენაძეც.

როდესაც პარლამენტში არაო-
ფიციალური, ეგრეთ წოდებული
„მორცხვი“ უმრავლესობა ჩამოყა-
ლიბდა, ეს შესაძლებელი გახდა
გამოვა, სააკაშვილი აღმოჩნდება
ხელისუფლებასთან მებრძოლი მე-
ამბოხე პოლიტიკოსი, რომელიც სა-
მომავლოდ კიდევ მეტ მხარდაჭე-
რას მოიპოვებს. ამჟამად, ამბიცი-
ურ პოლიტიკურ ფიგურებს შორის
რეალური ასპარეზი აქვს მხოლოდ
ავთანდილ ჯორბენაძეს და მეორე
ასეთი ფიგურა გახდება მიხეილ სა-
აკაშვილი, როგორც კი საკრებუ-
ლოს თავმჯდომარის პოსტს დაე-
უფლება. დანარჩენებმა მხოლოდ
უნდა ისაუბრონ თავის წარსულ თუ
მომავალ დამსახურებაზე ქვეყნის
წინაშე. ამიტომ, საკრებულოს თავ-
მჯდომარის პოსტზე სააკაშვილი
სერიოზულ უპირატესობას მიი-
ღებს კონკურენტების წინაშე და,
ფაქტობრივად, წაუგებელ თამაშში
ჩაერთვება. ეს იცის ყველამ, ვინც
კი პოლიტიკა იცის. ხოლო საუბარი
იმის შესახებ, რომ საკრებულოს
თავმჯდომარეობა დალუპვით
ემუქრება სააკაშვილის კარიერას -
ლი პოლიტიკის ახალი რეალობაა.

■ ■ ■

როდესაც ზოგად ვითარებას
პოლიტიკური მოვლენების ერთობ-
ლიობა ძაბავს, ამ შემთხვევაში,
ქვეყნის სტაბილურობისთვის გან-
საკუთრებული მნიშვნელობა ენი-
ჭება საზოგადოების განწყობას და
მოლოდინს. ჩვენთან ამ მხრივ საყ-
რდენი საერთოდ არ არსებობს,
რადგან საზოგადოება გაჯერებუ-
ლია უპერსპექტივობის განცდით.
ამას სერიოზული მიზეზი აქვს,
რომლის აღწერას დავიწყებთ ცი-
ტატით პარლამენტარ ვასილ მალ-
ლაფერიძის პოსტზე სააკაშვილი
სერიოზულ უპირატესობას მიი-
ღებს კონკურენტების წინაშე და,
ფაქტობრივად, წაუგებელ თამაშში
ჩაერთვება. ეს იცის ყველამ, ვინც
კი პოლიტიკა იცის. ხოლო საუბარი
იმის შესახებ, რომ საკრებულოს
თავმჯდომარეობა დალუპვით
ემუქრება სააკაშვილის კარიერას -

აი, ამ რეალობაში უხდება
ცხოვრება საქართველოს რიგით
მოქალაქეს. საშველი არ ჩანს და
პოლიტიკური პორცესის გართუ-
ლებებს თან ერთვის საზოგადოე-
ბის მზაობა: რომ ამ ქვეყანაში რა-
ღაც უსათუოდ უნდა შეიცვალოს.

თუ ძალიან მოკლედ შევაჯა-
მებთ, ერთიანი სურათი ასეთ სახეს
მიიღებს - დღეს საქართველოში ვი-
თარებას ძაბავს:

1. პოლიტიკური სპექტრის გა-
ყიდვა შევარდნაძის მომხრე და მო-
წინააღმდეგავ იმ ბანაკად, რომელ-

2. შიდასახელისუფლო გადანაწილებისთვის პრძოლა - პროცესები ავთანდილ ჯორბენაძის ირგვლივ.

ხია-სააკადეგილი და შათო თოთო პარტიები? პასუხი ის არის, რომ ას-ლან აბდები უკვე ათი წლის გან-მავლობაში თანაარსებობს ქვეყნის დღევანდელ პრეზიდენტთან. აჭა-რის ავტონომიის მთავარი ხელისუ-ფალი არ ამჟღავნებს პრეზიდენტის ამბიციას და მხოლოდ თავი-სი სივრცის - ჩოლოქსმიდმა საქარ-თოს ოფიციონი აღმასოულებელ ტე-ლისუფლებასა და სახელმწიფო კანცელარიაში, რის შედეგადაც სა-ხელმწიფო მინისტრის გარემოცვა მთლიანად გაინმინდება მისთვის „საეჭვო“ ელემენტებისგან. თუმცა, როდესაც კულტურული საუბრობენ ერთბაშად რამდენიმე მინისტრის ან გუბერნატორების უკანასკნელი, ის შევრდნაძებს გააღიზანებს ჯორ-ბენაძე-აბაშიძის ალიანსი. ორივე შემთხვევაში, სავარაუდოა, რომ ვითარების მსხვერპლი აღმოჩნდება სახელმწიფო მინისტრი, რომლის გაძლიერების მცდელობა თავიდან-ვე არაგულწრფელი და განნიორუ-ლია.

■ ■ ■

დესტაბილიზაციის საფრთხის მორიგ წყაროზე მიუთითა ჩვენსავე კასა გამოიყენებოდა უკანასკნელი განცხადები, გახსინდე-ბა იუგოსლავის მაგალითის შეხ-სენება, გარჩდება ულტიმატუმები და ვითარება სულ უფრო მეტად დაიძაბება.

■ ■ ■

და ეხოდოს პირადობის მიერ გან-ხორციელებულ „შავ იმპორტს“, რომელიც ყოველდღიურად შემოე-დინება ექოლონებით, გემებით და ტრაილერებით და მნიშვნელოვნად აღემატება ლეგალურ იმპორტს. ფაქტობრივად, სახელმწიფოს რეა-ლურ მმართველობით სისტემას და პოლიტიკას სწორედ კორუფციული 3. ბუდენვახი ვათარება და ინ-ტერესთა კონფლიქტი თბილისის საკრებულოსთან დაკავშირებით.

4. რაიონებში გამგებლების და-ნიშვნა პრეზიდენტის მიერ და ად-გილობრივი მოსახლეობის უკამაყ-ფილება პრეზიდენტის გადაწყვე-ტილებებით.

5. ხელისუფლების სრული კრი-

თველოს - შეუცალობას იცავს. ედუარდ შევარდნაძე, ათი წელია, ამ რეალობას გაგებით და მოთმინებით ეკიდება. ამიტომ, ასლან აბაშიძის მთავარი სახელისუფლო ინტერესი დაცულიც კია შევარდნაძის პრეზიდენტობის პერიოდში. გამოდის, განსხვავებული მსოფლებელი და ინტერესების მიუხედავად, შევარდნაძე-აბაშიძის თანაარსებობა არა მხოლოდ შესაძლებაზე, ასეთი მკეთრი ღონისძიებები პრეზიდენტის პოლიტიკურ გემოვნებას ნაკლებად შეესაბამება. ესე იგი, რაც სახელმწიფო მინისტრს სურს ის, რასაც არ იზიარებს პრეზიდენტი, ნასასვლელ მინისტრებს (და სხვებს) ბოლომდერჩებათ შანსი, ადგილის შენარჩუნებისთვის იბრძოლონ. ნარმოიქმნება მდაწრი შიდასამთავრობო დაპირისპირება, რაც, ცხადია, დაძირის სერიოზულ მიკირის მიზნით თბილისის საბოლოოდ, სრულიად ამკარა, რომ ამჟამად ხელისუფლების წიაღში მიმდინარე პროცესი არანაკლებ საფუძველს ქმნის დაძაბულობისთვის, ვიდრე ხელისუფლების მიღმა არსებული პოლიტიკური ძალების დაპირისპირება პრეზიდენტთან. ■ ■ ■ დაძაბულობის სერიოზულ წყაროდ უნდა მივიჩნიოთ თბილისის გაზეთში 3 ივლისს გამოქვეყნებულ სტატიაში უურნალისტმა ბადრი კოპლატაძემ: “ვინც ბოლო ათი დღის განმავლობაში თვალს ადევნებდ სხვადასხვა არხის საინფორმაციო გამოშვებებს, ადვილად შეამჩნევდა ერთ მნიშვნელოვან მომენტს - ფაქტობრივად, დღე არ გასულა, რომელიმე რაიონში პრეზიდენტის მიერ დანიშნული გამგებლი სამკუთხედივთაა: პარლამენტი იღებს კანონებით, რომელთა უმრავლესობა არ სრულდება.” ზემოთ აღნერილი სურათი მძიმეა, მაგრამ სრული ჯერ კიდევ არ არის. ხელისუფლება მოჯადობულების მიერ დანიშნული გამგებლით უკმაყოფილ მოსახლეობას პირამიდები ქმნიან. ქვეყანა სინამდვილეში ცხოვრობს ამ პირამიდების მიღებული გადაწყვეტილებებით და არა ფორმალურად მიღებული კანონებით, რომელთა უმრავლესობა არ სრულდება.” ■ ■ ■ ყველა ის ფაქტორი, რომელიც ზემოთ ჩამოვთვალეთ, საფრთხის პოტენციურ წყაროა. საიდან შეიძლება ააღდეს ნაკერნკალი, ამის თქმა შეუძლებელია. ვინ იფიქრებოდებოდა ამ მოვლენაზე, რაც გამოწვეულია კანონგარეშე ცხოვრებით; შესაბამისად, საზოგადოების შინაგანი მზაობა ვითარების შესაცვლელად.

კინ კი ქოთადებრთი იქალუები გ ია -
ადრე თუ გვიან - პრეზიდენტის და
მისი დასაყრდენი ძალების ჩანაცვ-
ლებაა. ამიტომაც არის, რომ საა-
კაშვილის უკომპრომისო ურთიერ-
ხისთვის ფიგურის გაიღებულება ა-
მეორე სახელისუფლო პოზიციაზე.
საქმე ისაა, რომ საქართველო, ფაქ-
ტობრივად, გაყოფილია ორ პოლი-
ტიკურ ცენტრად და, შესაბამისად,
კილი სერიის სულ აოლიტიკურ კა-
ბიტალად აფასებს საკრებულოს,
როგორც ასპარეზს საქმის საკე-
თებლად. 2003 წლის საპარლამენ-
ტო არჩევნებამდე ერთი წლით ად-

ამის საქართველოში სულისუფლე-
ბის წყარო. ჩვენი კონსტიტუციით
პასუხი ასეთია: ხალხი. რეალურად
ჯით კი არავინ ისჯება. პროცესი
ჩაეტილ წესზე ტრიალებს: პარ-
ლამენტი ვერ და არ აკონტროლებს

ამატომ, გამორიცხული სულაც
არ არის, რომ მალე ჩვენს საერთო
სამშობლოში რაღაც საგანგებო და
განსაკუთრებული მოხდეს.

სილა 83 მოცემულია მათ შემდეგი მიზანისთვის:

8-07

„R3C6 მართონი ვაკი, იეგობობა...“

ომიუღასებს მეგონლით
დაკავშირდეთ შპბათობით.
ტელ.: 2024 24
ან ნებისმიერ დროს
ელ-ფოსტით:
nadarria@24hours.ge

לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת־בְּנֵינוּ בְּרִית־מָנוֹת

ცოლების მისამართის კაუნის და აუგუსტუსი და შიგ არ უშვებენ, რათა ნამდა ილი ცოდვილები მათ გვერდით არ ამაყდნენ. ნეტა რატომ უნდა გა- ხრენდეს ქართველ მკითხველს სრულიად ცარიელ ადგილზე ისეთი გაუ- სართლებელი და ამავე დროს გამა- სართლებელი ილუზია, აქამდა იტა- ლიელებიც ჩვენსავით ბედოვლათე- რი ყოფილანო.

არ მინდოდა წვრილმანებზე ფიქ- რი, მაგრამ შაბათის ნომერში რაღაც უშმორის ბეჭდვა დაიწყეს. თან რუბ- რიკა საეჭვოდ მსხვილი ასოებით იყო წყვილი (გამოვიყენოთ ეს საყვა- რელი ანაქრონიზმი): ეტყობა ვიღა- ხას გულმა უგრძნო, მსხვილად თუ რ ნაანერე, იუშმორია, შეიძლება აცინებას ვერავინ მიხვდეს. არ ვი- დი, ვისი ფსევდონიმია „უილიამ უდყოყი“. გასართობად მისი გვარი- ან კვაზიანაგრამა შევადგინე: „ი აკ დუბ“. დიახ, იუშმორი ნამდვილად უხისაა, ტექსტი კი უსაშველოდ რექლენი და შექსპირის მაჩაბლისებულ იარგმნს მიმსგავსებული. პო, მარ- ილა, დამავიწყდა, რომ იუშმორისტუ- ლი გვერდი მთლიანად უკავია პიე- ას, უფრო სწორად მის ნანილს „გაგრძელება იქნება“ — სასონარკ- ეტით გვაესტაბ ბოლოში წყევლასა- ით დატანებული ნარჩერა). პიესა ექსპირის არარსებული ტრაგედიის აროდიას ნარმოადგენს და მისი სა-

卷之三

ხაალზედევ — 4 ივლისი. საბივე სტატია ზედმინევნით კარგადაა დაწერილი. აქ არა თუ ჩემს წინა სტატიებში უკვე მხილებულ მოზეიმე უვიცობას, დონის უბრალო მოშვებასაც კი ვერ შევამჩნევთ. უფრო მეტიცა: სამივე ავტორს მე ზოგადად და კერძოდაც ვეთანხმები. ჩემი დაფიქრება სულ სხვა მიზეზებმა გამოიწვია. ტენდენცია, რომელზედაც ახლა ვამახვილებ მეთხველის ყურადღებას, ორ გარემოებაში მჟღავნდება: რაოდენობაში (სამი ერთმანეთის შსგავსი სტატია) და პათოსში. მივყვეთ თანმიმდევრულად.

ରାଜ୍ୟଲ୍ସ ଗ୍ରେହିଙ୍କରେଖା ମୁଦ୍ରଣିକା ପାଇଁ ଏହାର ଅଧିକାରୀ ଶବ୍ଦରେ କଥା ନାହିଁ ।

SaLQj!

გადოების დისიდებული ას უბრალოდ თავისუფლად მოაზროვნება ნანილის ცნობიერებაში წარმოადგენდა და და დღესაც წარმოადგენს თუ საამაყო არა, მნიშვნელოვნად დადებით ფენომენს. ჰოდა სწორედ ამ ობიექტებს უთმობდა ყურადღებას ჩვენი გაზეთი თითქმის მთელი გასული კვირის განმავლობაში. რა თქმა უნდა, ამისათვის საბაბიც ჰქონდა: სულ ახლახან გაიმართა ჩაიკოვსკის კუნძურსი, სულ ახლახან დასრულდა მოსკოვის 24-ე საერთაშორისო კიონფესტივალი, სულ ახლახან გამოიცა ვოინოვიჩის რომანი “პორტრეტი მითის ფონზე”. და მაინც რაღაც მაშვილოთებს ამ სამი, და შეიძლება ითქვას სამმაგი პუბლიკაციის ფაქტში, — რაღაც მოუხელოთებელი და დაფარული, რაღაც ადამიანის სულის სიღრმეში ჩამარხული, ან პაერში უხილავად მოფარფატე. ეს კრიტიკული პათოსი, ეს მყისიერი რეაგირავის იგი? ეს დედაც და ეს შაბაც რუსული კულტურული სივრცეა, რომლის ნიაღში ჩვენ დავიბადეთ და დღემდე მოვიაზრებით მრავალთა მიერ. სწორედ იქიდან გამოძრომას ვცდილობთ, როგორც ეტყობა, უფრო ნაკლები ვიდრე მეტი წარმატებით. მე ვერ დავიკვეხნი ფსიქოანდიზის რამდენადმე მისაღები ცოდნით, არც შამანი ან ორაკული ვყოფილვარ ოდესმე, ამიტომ ოიდიპოსს თავს გავანებებს და ამას ვიტყვი: რაც არ უნდა სამართლიანი და გონებამახვილური იყოს ჩვენი მიდგომა დღევანდელი თუ წარსული რუსეთის კულტურული რეალიებისადმი, იგი იშვიათად თუ ასცდება გამჭრიახი პროვინციალის “პატალოებს”.

ეს პროვინციალიზმი განა მხოლოდ რუსული კულტურის მიმართ ჩვენს დამოკიდებულებასა და ამ დამოკიდებულების გამოხატვაშია. პროვინციალიზმს შეფარდება ავლენს — მკვეთრი და უდავო განსხვავება ორ თვალთახედგას შორის: როგორ ვაჟურებთ საკუთარ თავს

და როგორ ვუყურებთ რუსეთს. ეს განსხვავება ჩვენი გაზირის გვერდებზეც აისახა. რატომ ვერ ვხვდებით ანალიზის ასეთივე სიღრმესა და სიმწვავეს, გადაწყვეტილებისა ასეთივე სიმკვეთრესა და საფუძვლიანობას, როცა საქმე ჩვენივე კულტურას ეხება?

ქვემოთ. ოც ძეებისა, ორ დახარხების შემთხვევაში, სტატიის გვერდზე მათი სიყალბის მხილებას ახდენენ, სააშკარაოზე გამოჰყავთ მეფის სიშიშვლე: 1) წლების განმავლობაში დასავლეთს ატყუებდნენ: არც ჩაიკოვსკის კონკურსი და არც მოსკოვის ფესტივალი სამართლიანი და მიუკერძოებელი არც ყოფილა, არც ბული ჭრელ-ჭრელი გამოცემების ყდებზე გამოტანილ ანონს-სათაურებს. ისე კი ყველა ეს კითხვა ბოლოსდაბოლოს ერთ ფუნდამენტურ კითხვამდე შეიძლება დავიყუანოთ:

ნუთუ დღვევანდველი ქართული კულტურისათვის სხვა სოციალური საფუძველი არ არსებობს იმ ადამიანების გარდა, ერთმანეთს

რომ ელიტას ეძახიან?
და ვიდრე ამ შეკითხვას თვალს
ვერ გაუსწორებთ, ყოველთვის უფ-

და რასისტია, რომელსაც არ გაუ-
მართლა, თორემ სუკის აგენტი იქნე-
ბოდა. 2) რუსი ინტელიგენციის საუ-
კუთხესო ნაწილი მნარედ ცდება, რად-
გან მის სიამაყეს სამი მნიშვნელოვა-
ნი საფუძველი გამოეცალა. ვთქვათ
და მართლია, — მერე რა? რატომაა
ეს რუსეთისადმი მიძღვნილი სტატი-
ები ასე მიზანმიმართული, ასე მწვა-
ვე, ასე სამართლიანი, მაშინ როცა
გოგი გვახარიას არანაკლებ სამართ-
ლიან სტატიაში, რომელიც ქართვე-
ლი კინემატოგრაფისტების გაუთა-
ვებელ ჩივილებს მიეძღვნა, ჩვენ
ვერც ერთ კონკრეტულ ობიექტს
ვერ ვხედავთ, ხოლო დავით ბუხრი-
კიძებ მხოლოდ ერთხელ გამოიჩინა
სიმკაცრე და ულმობელობა, ისიც
ქუთაისის თეატრის მიმართ, ხოლო
ქუთაისის თეატრის არამართლიან
რო ჭკვიანები გამოვჩნდებით, როცა
რუსეთზე ვილაპარაკებთ და ვიმსჯე-
ლებთ. საკუთარი სახლის განმენდა-
დალაგებისას კი უბრალოდ მთელს
საცხოვრებელ ფართობზე გავანანი-
ლებთ ჭუჭყასა და მტკვერს.

მანც რატომ ხდება ასე? ალბათ
იმიტომ, რომ მსხვილი შრიიფტით გა-
მოყოფილ ფუნდამენტურ შეკითხვა-
ზე სწორი პასუხი მხოლოდ უარყო-
ფითია. დანარჩენ? დანარჩენი კი
ეთნოგრაფიისა და სოციოლოგიური
კვლევების ობიექტია. რას იზამ, და-
ვინწყების უკუნიდან გამოსვლაში კი
მხოლოდ იშვიათად თუ გაუმართ-
ლებს ვინმეს, როგორც უცნობის „ვა-
გონის“ უცნობ ავტორს, რომელზე-
დაც არავინ იცის, ხორციელი ადამი-
ანია, თუ შურიანი ჭორების პერსო-
ნაა.

კაცის მონაბეჭდის ჩვენი კულტურის სა-
ერთო დაკომპლექსებულობას, რომ-
ლის სარეკე იქცა გაზეთი „24 საა-
თი“. ხომ მიმზედით, ოფიციალის
კომპლექსზე მივანიშნებ. შეიძლება
უცდები, მაგრამ მგონია, გოგი გვახა-
რიამ ან დათო ბუხრიყიძემ უფრო მე-
ტი უცხო ენა რომ იკოდნენ და უკე-
თესად, მათ მიერ ქართულად დაწე-
რილი სტატიები გაცილებით უფრო
მშვიდი და მრავლისმთქმელი იქნე-
ბოდა. რაც შეეხება თამარ სუხიშ-
ვილს, მასში ვერანაირად ვერ ვიგუ-
ლისისხმებ რაიმე ღრმა სულიერ
წყლულს — უბრალოდ, ჩვენი კულ-
ტურის ოფიციალის კომპლექსი ცალ-
კეულ ადამიანებში კი არა, ჩვენს სა-
ზოგადოებრივ ქვეცნობიერში ბუ-
დობს.

კი მაგრამ სადღაა ის დედა, რომ-
ლის დაუფლებასაც ცდილობს საშუ-
ალო ქართველი ინტელექტუალი,
სადღაა მამა, რომლის მოკვლას ესწ-

ლი ყოფილა მუდამ.

გხედავ, როგორ ცდილობებ რუ-
სული კულტურული სივრციდან თა-
ვის დაღნევას ნაციონი საყვარელი
ადამიანები და ერთი რამ მინდა
ვუთხრა: ჩვენ მარტონი ვართ, მე-
გობრებო. ის, ვის ტანსაცმელზე ნა-
კერებსა და ლაქებს ვითვლით, ჩვენს
ბინაში ადარ ცხოვრობს. და სანამ
ელიზბარ ჯაველიძე (დეპუტატია
ასეთი) დაკარგულ საქართველოს
“თავისუფლების ინსტიტუტის” დავ-
თრებში ეძებს, ჩვენ იქნებ სხვა უფ-
რო საინტერესო ადგილას ვიპოვოთ
იგი. ვიპოვოთ და მოვაწყოთ, რათა
შევძლოთ და ლიტერატურული მეთანალ-
რება: დამთავრდა მსოფლიო ჩემპიონ-
ატი ფეხბურთში, დამთავრდა ჯაზ-
ფესტივალი, დამთავრდება უიმბლ-
დონის ტურნირი... მერე? მერე?? მე-
რე???

“Чужое горе — папка в заборе”

ନୀଳଦୀପ ମାର୍ଗିଲାଙ୍କା

რუსულად ზაზა შათიროშვილმა თარგმნა. ჩვენს კონკრეტულ შემთხვევაში, თა სოლ მალო ეს ახალი შეიძლება.

თარ თავსაც არ დაიტანჯავს და
მტერ-მოყვარესაც სათანადოდ და
ლირსეულად გაუსწორებს თვალს.
მაგრამ დალაგებით შევუდგეთ სათ-
ქმელს.

ჩემი აზრით, განსაკუთრებულ
ყურადღებას იმსახურებს გასულ
კვირას გამოქვეყნებული სამი სტა-
ტი: 1) დავით ბუხრიკიძე, გადართე
“შელკუნჩიკზე”, კორეა ნახევარფი-
ნალშია! — 1 ივლისი; 2) გოგი გვახა-
რია, 24-ე ბლინი პირველივთი კუ-
ტია. მოსკოვის 24-ე კინოფესტივა-
ლის შედეგები — 3 ივლისი; 3) თაბარ
სუხხშვილი, მითის მსხვრევა თუ
მწერლური ეჭვიანობა? კონფინის
ახალი რომანი “სოლუციენის” წი-

